

דף פז.

עין משפט ו.

י"ד סימן רלד פעיף יב

י. טז. כנסה לחופה או שמסרה לו האב או שלוחיו להכניסה לחופה ומת בעודה נערה אינה חוזרת לרשות האב.^ש

דף פז:

עין משפט א.ב.ג.ד.ה.ו.ז.

אח"ע סימן יז פעיף נו

נו צח. הלך בעלה למדה"י^ה ונישאת ע"פ עד אחד או שניים, אפי' רק נכנסה לחופה ובא בעלה, תצא משניהם, ואין לה כתובה^א ולא תוספת. וכן פירות שאכל השני קודם שבא הראשון^ב. ונפסלה מכהונה ומתרומה, ואם היא בת לוי, ממעשר. אולם בעלה הראשון יורשה^ג. מתו אחיו של זה ואחיו של זה חולצין^ד והוולד מן השני ממזר מן התורה,

ש. ורק לענין נדרים שתדור אחר מיתת בעלה, כ"כ הטור והשיג עליו הב"י דגם נדרים שנדרה אחר מיתת הבעל אין האב יכול להפר. וכתב הש"ך דהעיקר כהב"י.

ת. ממשנה יבמות פ"ז ע"ב.

א. ואפי' נתגרשה מאחד ולקחה השני, אין לה כתובה ממנו כ"כ הח"מ.

ומש"כ אפי' נכנסה רק לחופה הוא, אפי' אם נתייחדה אחר הקידושין בלבד, כ"כ הח"מ. ואם נישאת ע"פ שניים, עיין ברא"ש.

ב. והראשון אוכל עד הגירושין ממנה, כ"כ הח"מ. וה"ה שאם נטלה כתובה מהשני לפני שבא הראשון אינה מחזירה, דאותה שעה אשתו היא ונטלה בהיתר. ושניהם אינם מטמאים לה, ואפי' שהראשון יורשה, מכיון שנפסלה לו אינו מטמא לה כ"כ הח"מ. ושניהם אינם מפירים נדריה, ואין להם מציאתה ומעשה ידיה.

ג. כ"כ הב"י והרב המגיד ובסי' קנ"ב כתבו הרמ"א בשם י"א, וצ"ע שהרי זה מוסכם.

ד. אחיו של הראשון חולצין מדאורייתא דזקוקה היא, ואחיו של השני חולצין מדרבנן כ"כ בב"ה. ואחיו של שני נאסרה עליהם, וא"כ משכחת לה דאסורה לאחיו של הבעל בכה"ג שנישאת ע"פ עד אחד ובא בעלה אח"כ, כ"כ בח"מ.

אם ה' התעברה בו עד שלא מת הראשון או גירשה, דאל"כ הוא ממזר רק מדרבנן^ו, והוולד מהראשון אם בא עליה קודם שגירשה^ז השני או מת, ממזר מדבריהם.

אה"ע סימן קעו סעיף ד

ד. מי שהלך בעלה למדינת הים, ושמעו שמת, ונשאת, ואחר כך בא בעלה, ומתו שניהם, לזה אח ולזה אח, אחיו של זה ושל זה חולצים ולא מייבמים. (ודין צרתה ע"ל סי' קע"ג סעיף י"א).

אה"ע סימן יז סעיף ג

עין משפט ז.

ה. הלך בעלה למדינת הים^ח, ובאו ואמרו לה מת בעלך מותרת. אפי' עבד^ט ושפחה או קרוב או עד שפיסולו מדרבנן, אבל עד שפיסולו מדאורייתא^י, או כותי או ישראל מומר, נאמנים רק במסל"ת.

ה. כ"כ הח"מ דהיינו עיבור, אף שלשון השו"ע נקט לידה.

ו. זו דעת הטור ותוס' וכך פסק השו"ע, אבל הרמב"ם סובר שאינו ממזר כלל.

ז. ויש חולקין דאף לאחר שגירשה השני, ממזר מהראשון מדרבנן כ"כ בב"ש.

ח. והוא מסופך יבמות במשנה דף ק"כ. ועל ידי קול הברה בעיר שמת, אין משיאין. תשובת הרמב"ן הביאה הרמ"א.

ט. הב"ש הביא ממהרשד"ם דדוקא ידוע שהעבד כשר, דסתם עבד פסול מדאורייתא ע"ש.

י. והוא מיבמות כ"ה.